

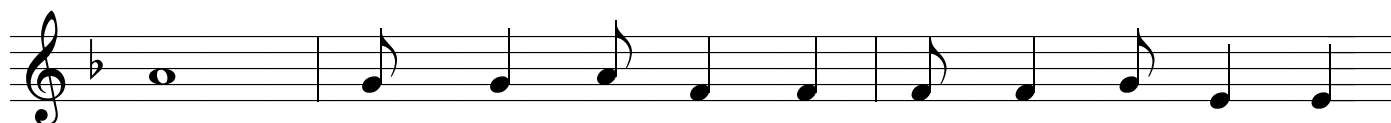
Soi Gương

Tâm tình

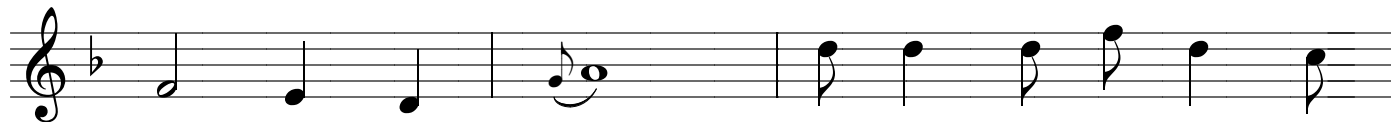
Trịnh Vĩnh Thành



Bao năm tôi sống quên tình Cha, buông trôi theo những vui thú vội
Soi gương tôi giống người con hoang nhưng đôi khi hóa thân thành Ca



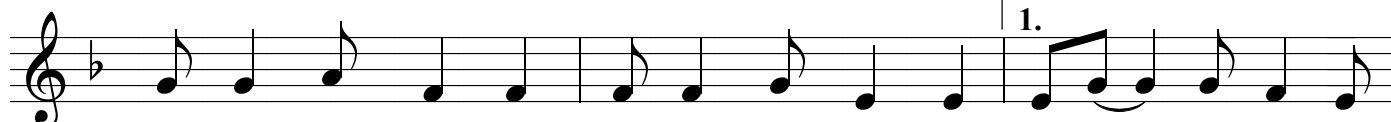
qua. Bon chen giữa cuộc đời, kiêu căng đến cuồng dại
In. soi lên rất nhiều hình sao không thấy hình Ngài



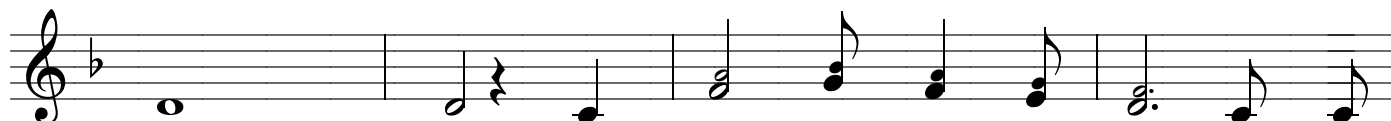
lún sâu tội lỗi. Tim tôi chai đá trong tình
trong cuộc đời tôi. Cha ơi! con đóng vai người



yêu luôn đứng đung trước nỗi đau của người.
con xin Chúa thương đạo diễn cuộc đời con



Quên đi bóng hình Ngài, quên đi tiếng mời gọi chỉ biết sống cho riêng
trên sân khấu cuộc đời cho con biết tìm lại...



mình. Một hôm bỗng soi gương nhìn chợt nhận



ra bóng đen quanh mình. Bóng Chúa lập lòe bên



tôi bóng Chúa nhạt nhòa xa xôi. ...cội nguồn tình yêu. *Fine*